

APPELMOES

APPELMOES

Gedichtjes en
tekeningen van
Anne en Josha

APPEL MOES

DOOR

ANNE en Josha

VOOR

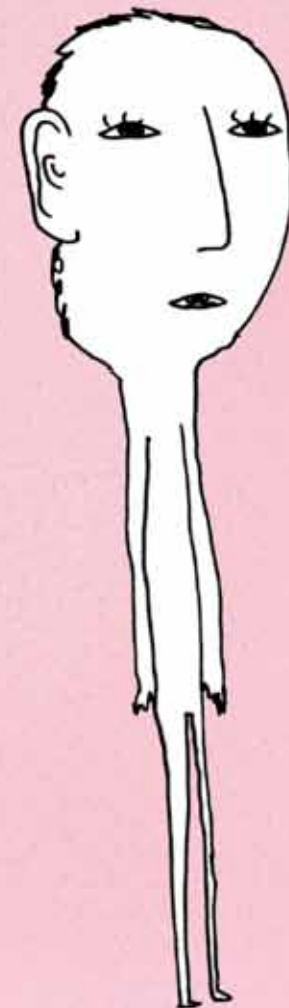
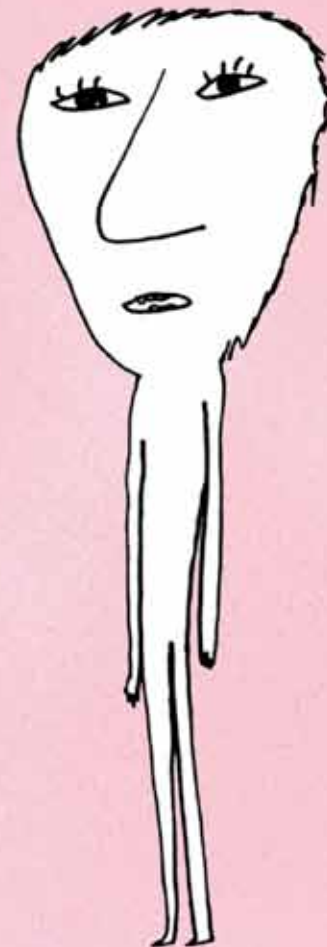
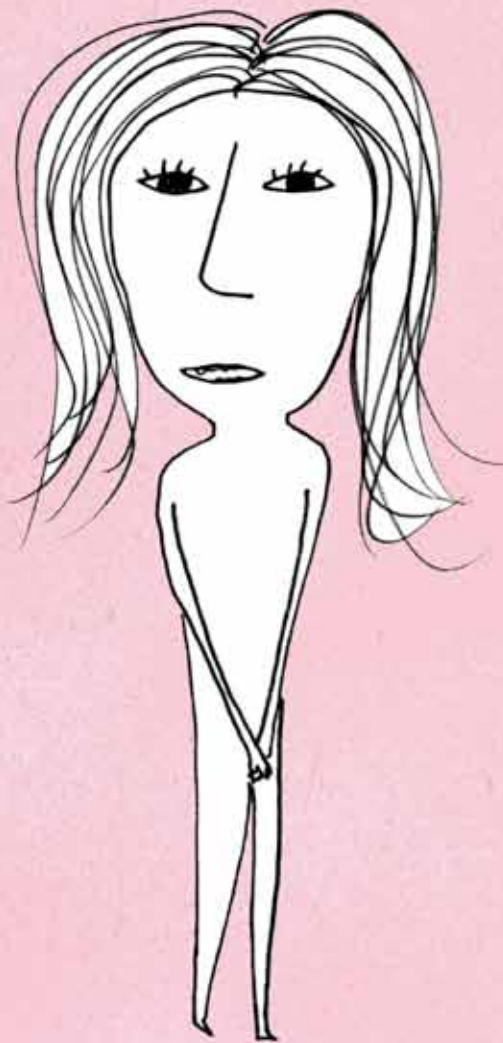
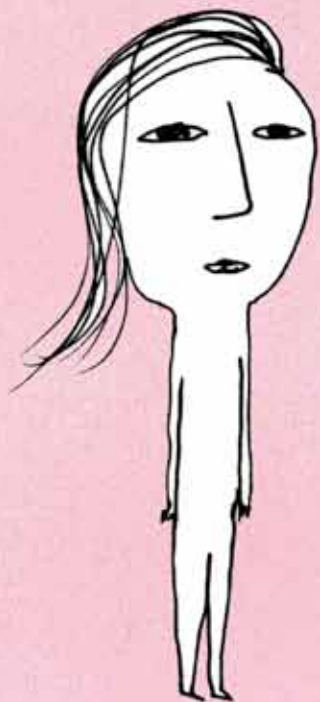
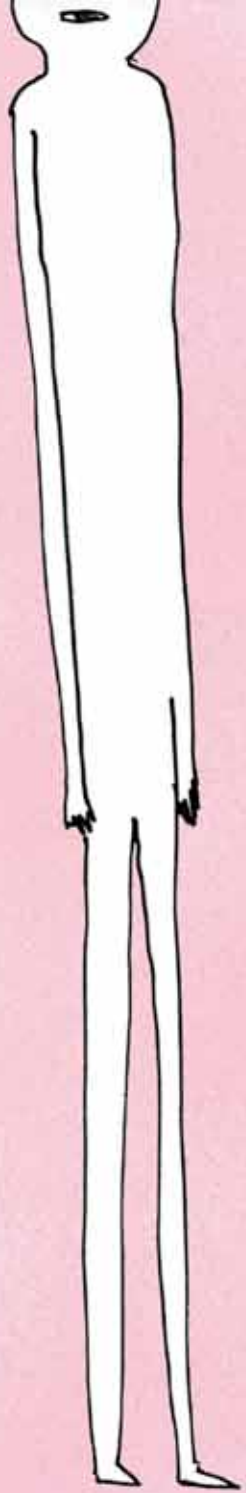
KIAN, BODI en ELENA

Meisje Modaal

Er was eens een meisje, haar naam was Modaal.
Andere kindjes hadden iets bijzonders, maar zij was heel normaal.
Ze was niet groot, maar ook niet echt klein.
Ze had geen grof gezicht, maar toch ook weer niet fijn.
Niet rijk, niet arm, niet vies, niet heel schoon,
eigenlijk was ze alleen maar gewoon.

Ze blonk niet uit op school, maar ze was zeker niet dom.
Ze was niet heel aardig, maar ook weer niet stom.
Geen flaporen, geen grote neus.
Niet populair, maar ook geen kneus.
Ze wilde zo graag ook een beetje anders zijn, net als de rest.
Het wilde niet lukken, al deed ze zo haar best.

Maar ze zag het verkeerd, meisje Modaal.
Zij was als enige zó gewoon en daarom het vreemdst van allemaal!

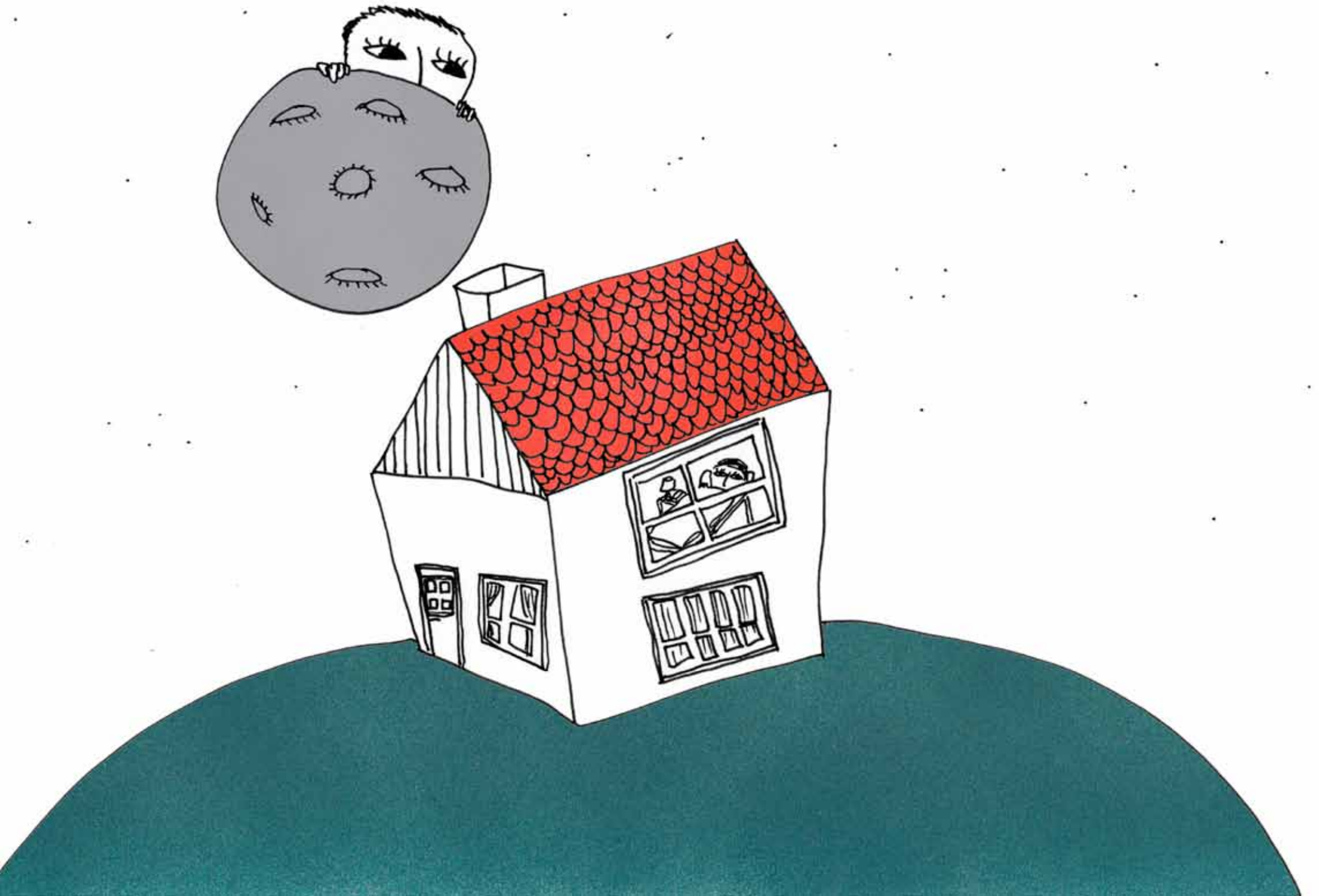
Verdriet om iets dat je niet ziet

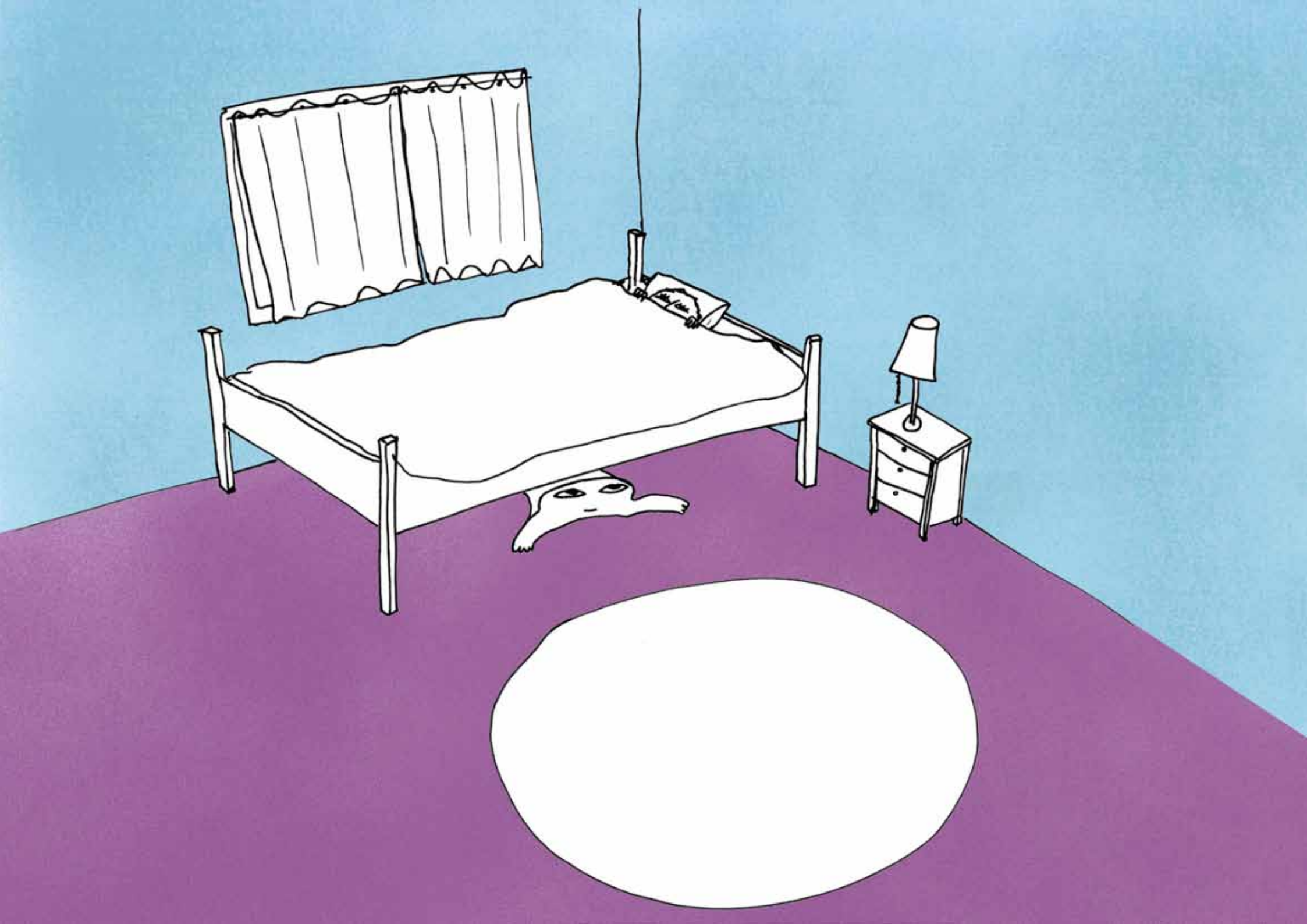
Fien haar papa is weg, maar ze weet niet waar naar toe.
Hij is gaan slapen, ook al was hij niet moe.
Iedereen huilt, inclusief Fien.
Het is nog al wat, om papa nooit meer te zien.

Nooit meer een knuffel, een kus of een lach.
Nooit meer iets doen dat van papa niet mag.
Niet meer samen spelen en zingen, dit alles nooit meer.
'Au mama' zegt Fien, 'afscheid doet zeer'.

Fien ligt in bed, met haar pyjamaatje aan.
Ze kijkt naar buiten, naar de sterren en maan.
Ze glinsteren mooi en verzachten haar pijn.
Misschien woont papa daar wel en heeft hij het fijn.

Steekt hij s'nachts de sterren aan en kijkt hij naar haar.
En als Fien dan terug kijkt zijn ze toch bij elkaar.

Spoken bestaan

Alles is stil en ik zie nog geen hand voor mijn ogen,
het is koud in bed en ik voel mij bedrogen.

Papa zegt dat spoken niet bestaan maar wat is dat dan wat ik voel?
Die rare rilling over mijn rug is wat ik bedoel.
Papa zegt dat is vast de wind,
ga nou maar slapen mijn lieve kind.

Alles is stil en ik staar in het duister,
ik probeer te slapen maar ik luister.
Misschien hoor ik dan straks toch die spook,
en als ik hem hoor, hoort papa hem vast ook.